

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

TELEFON: CORTLANDT 2876

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 28, 1928. SOBOTA, 28. JANUARJA 1928.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

NO. 23. — ŠTEV. 23.

Prodiranje pod kritjem aeroplanov.

AMERIŠKI MORNARIŠKI VOJAKI NISO IMELI NIKAKIH IZGUB

Ameriški mornariški vojaki so se utaborili na vrhu El Chipote. — Njih signali so obvestili avijatike, da popolnoma kontrolirajo utrjeno postojanko Sandina.

MANAGUA, Nicaragua, 27. jan. — Beli kosi sukna, razprosterti po grebemu gore El Chipote, so tvorili včeraj signali kod, ki je pripovedoval mornariškim avijatikom, da je kolona majorja Younga, obstoječa iz 400 mož, završila okupacijo El Chipote, močne postojanke, iz katere je bil pred kratkim pregnan general Augustino Sandino. Signalni so tudi javljali, da so amerišče čete O. K.

To kratko informacijo je prinesel v glavni stan generala Felanda, vrhovnega poveljnika vseh mornariških čet, zrakoplovski oddelok majorja Rowella. To je bila edina definitivna novica glede gibanj mornariških čet. V glavnem stanu pa so prepričani, da niso imeli mornariški vojaki nobenih izgub, ker bi take izgube prav gotovo sporočili po signalih.

Avijatiki so videli vojake majorja Younga, kaže so uničevali to, kar je še ostalo od močnih utrdov Sandina, po strašnem obstreljevanju pred enim tednom.

Aeroplani so neprestano krožili nad goro, da dobe signale ter vržejo še nadaljne bombe, če bi zadele vojaki na tleh na kak resen odpor. Očividno pa je bil odpor le medel, a avijatiki so v preteklih par dneh večkrat videli, da so streljali vstaši na mornariške vojake.

Včerajšnje napredovanje mornariških vojakov se je večkrat vršilo v megli, in avijatiki so jih pogosto izgubili dolgo iz oči. Vrh El Chipote je visok več kot pet tisoč čevljev, in Sandina se je dolgo poslavljaj, da ga ni mogoče zavzeti.

Napredovanje majorja Younga je bilo počasno, metodično in skrajno previdno. Njegova kolona je prikorakala iz San Albino ter doseglila vrh gore včeraj ob deseth zjutraj.

WASHINGTON, D. C., 27. januarja. — Tekom cele akcije, koje namen je bil obkrožiti pozicijo Sandina na El Chipote, sta bila lahko ranjena le dva ameriška mornariška vojaka.

OBTOŽEN UMORA MATERE

Mladi Hill, proti katere mu se vrši proces radi umora matere, je odločno zanikal krvavo dejanje. — Izpovedal je o "third degree" mukah.

OTTAWA, Ill., 27. januarja. — Tekom skrajno dramatičnega prijaza je zanikal včeraj Harry Hill, zaslužen kot priča, da je umoril svojo mater, ter pripovedoval v navzočnosti svojih mučilcev ter presenečenega občinstva o priznaju, ki je bilo izsiljeno s pomočjo "third degree" metod.

Pustili so me stradati dvajset ur. Vzeli so mu suknjo v trpko mrzli noči. Naki detektiv mi je dal cigareto in jaz sem jo prizgal. Nato pa me je udaril drugi s pestjo v obraz in ožgal sem si ustnici... Da me izmučijo, so mi zapovedali detektivi neštetokrat vstati in sestti. Pretili so mi z aretacijo očeta in ljubice ter rekli, da me bodo obesili. Tepli so me ter hledili po mani.

Tako je šlo naprej, cele litanije znanega policijskega postopanja. Policijski kapitan Kent iz Seattle, eden mučilcev, je zanikal obtožbe obtoženega.

Andrejčin v ječi.

BERLIN, Nemčija, 26. jan. Jurij Andrejčin se nahaja v ječi, kot javljajo poročila iz Moskve, ki pa ne navajajo vzroka njegove aretacije.

Andrejčin, ki je pripadal opoziciji Trockega, je bil prej član vrhovnega koncesijskega komiteja ter je zavzel dolgo časa odgovorno mesto v Tasu, sovjetski časnikarski agenturi.

Andrejčin, po rodu Macedonec, je bil dolgo v Združenih državah. Pripadal je I. W. W. ter je bil delaven tudi v New Yorku kot urednik nekega mesečnika. Bil je obsojen, kot temeljni nasprotnik vojaške službe. Preživel je več let v ječi v Leavenworth, ter je šel preneži v Rusijo.

Močan potres v Mehiki.

MEXICO CITY, Mehika, 26. januarja. — V državi Oaxaca se je povabil včeraj močan potres, ki je povzročil veliko škodo. Smrtni števni ni bilo nobene.

ARETACIJE V MEHIKI

Callesova policija je prijela 225 ljudi v pogonu, da zatvori katoliški seminar. — Oblasti trdijo, da je kršil zavod verske postave ter ščuval dijake proti vladni.

MEXICO CITY, Mehika, 27. januarja. — 225 ljudi je bilo aretiranih včeraj v katoliškem seminarju. Policija trdi, da so kršili v zavodu tretji član ustawe, ki prepooveduje poučevanje vere.

Dvajset žensk iz neke nadaljnje šole je bilo aretiranih v torek na temelju slične obdolžbe in dva manjša zavoda sta bila zaprti v preteklem tednu od policije, ki je nastopila na povelje oddelka tajne službe v notranjem ministrstvu.

Noben onih, ki so bili arstirani, ne bo obsojen drugače kot z globo, a ta uradna akcija je zopet spravila v ospredje verski položaj ter kaže povsem očitvidni namen vladne, da izvede ustawo.

Tretji član ustawe, določa, naj bo pouk prost in da mora biti pouk, katerega se nudi v javnih šolah, posveten. Nikaka verska korporacija in nočen duhovnik katerkoli veroizpovedi ne sme ustanoviti ali zgraditi šol za osnovni pouk, — izjavila postava.

Včerajšnje aretacije, ki so predmet splošnih pogvorov v vseh krogih, se sledile prihodu močnega oddelka policeje na konjih pred veliko poslopje Seminario Colegiar. Ta oddelok policeje je imel povlejve, naj zapre zavod ter pridriž seminariste, profesorje ter Benigno Esquivela, ravnatelja zavoda. Do devetih je odvedlo več avtomobilov v policejski glavnini stanone, ki so se nahajali v poslopu.

Generalni tajnik je izjavil, da je bila vprizorjena ta akcija, ker je zavod neprestano kršil postavo ter mešal verski pouk z izključno posvetnim.

Nadalje je rekel policejski tajnik, da so zakrivili ravnatelji zavoda prekušno propagando, ker so rabili slike katolikov, ki so bili pred kratkim ustreljeni radi zaročne proti Obregonu, da vzbude med džiaki predsedke proti vladni.

ANDRE MARTY
PARIZ, Francija, 27. januarja. V mreži policijskega pogona na "nezačlenjene elemente" se je zapletel včeraj dolgo in zmanjšani komunistični poslanec Andre Marty, ki bo moral sedaj odsedeti preostali del svoje kazni radi preprečitve vrednosti svoje kazni radi propagande v armadi.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA". NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR
DRAZAVAH

ITALIJAN POŠILJAJO OROŽJE NA MADŽARSKO

Uradnik Lige narodov je rekel, da pošiljajo Lahin Madžarski orožje, da pa je cela afra malenkosten dogodek. — Popolnoma je razbremenil vlado. — Nobenega povoda za razburjenje.

ZENEVA, Švica, 27. januarja. — Neki zastopnik Lige narodov, ki se je včeraj vrnil iz Italije, kjer je priredil neoficijelno preiskavo glede zadnjih govorov, da oborožujejo fašisti na tajnem iztočno in južno Evropo, je rekel, da je to skrajna malenkostna zadeva.

PROHIBICIJA IN PAROPOLOVBA

Kapitan Hartley, ki je odstopil kot poveljnik Leviathana, je rekel, da ovira prohibicija proti ameriškega paroplovstva.

WASHINGTON, D. C., 27. jan. Kapitan Herbert Hartley, ki je ravnokar resigniral kot poveljnik Leviathana in kot commodore United States Lines, je prepričan, da so ameriški vladni parniki zelo ovirani, ker jim prepoveduje Volsteadova postava bare in pičače. V odgovor na zadnje obdolžbe Kongresnika La Guardia iz New Yorka, da so preklatiški parniki priveli v zadnjih letih veliko veliko množino opojnih pičač v to deželo, je rekel Hartley, da je založil v petih letih le pet članov posadke Leviathana, ki so skušali prodajati pičače in da je odpustil iz službe vseh pet.

Nikdo na krovu parnika ne preiskuje prtljage potnikov, — je rekel Hartley, — in vsakdo nosi lahko s seboj kar hoče. Če spravljajo potnike v Združene države pičače, ni to naša krivda. Na parniku ne morem nenesar storiti glede tega.

Ovirani pa smo, ker je na ameriških vladnih parnikih prepovedane imeti bare in pičače. Imam priznanja svetovno znanih potnikov, da dajejo prednost inozemskim parnikom, ker lahko zavzemo požirek, ne da bi se jim bilo treba skrivati.

Problem pičače na ladjah, katere lastuje ali obratuje ameriška vlad, je zelo komplikiran, — je rekel kapitan Hartley.

NAUGATUCK, Conn., 27. jan. Znani transatlantični letalec Bert Acosta je bil obsojen včeraj tukaj na pet dni ječe in na dvajset doljarjev kazni, ker je kršil postavo. Acosta je bil obtožen, da je letel zelo nizko preko Naugatuck in da je vprizoril poskus, da poleti pod obokom nekega mostu.

Acosta zaprt.

NAUGATUCK, Conn., 27. jan.

Znani transatlantični letalec Bert

Acosta je bil obsojen včeraj tukaj

na pet dni ječe in na dvajset dol-

jarjev kazni, ker je kršil postavo.

Acosta je bil obtožen, da je letel

zelo nizko preko Naugatuck in da

je vprizoril poskus, da poleti pod

obokom nekega mostu.

Letalec je dospel v južno-ameriško mesto včeraj popoldne ob dveh, po 400 milj dolgem poletu iz Colona. — Pravi, da ni bil še nikjer tako prisprejet. — Polet proti Bogotu.

CARTAGENA, Colombia, 27. januarja. — Polkovnik Charles Lindbergh se je prikazal s svojim aeroplano Spirit of St. Louis včeraj popoldne ob tričetrt na dve. Bil je prisiljen štirikrat poleteti preko Boca Grande letalnega polja, tri milje izven mesta, radi velikanske ljudske množice, ki se je zbrala ob desetih zjutraj, prodrla skozi policijski kordon ter delala ovire na letalnem polju.

Polkovnik Lindbergh je konečno srečno pristal ob dveh in desetih minutah.

Pozdravili so ga visoki civilni in vojaški uradniki, ameriški konzul ter zastopniki ameriške kolonije.

Po spravju, katerega so priredile civilne oblasti, se je odpeljal v cartagenski klub.

Sprevad se je pomikal po glavnih ulicah mesta ter je postal z vsakim trenutkom obsežnejši.

Polkovnik Lindbergh je rekel pozneje, da je bil ta sprejem eden najbolj prisrčnih, kar so mu jih priredili dosedaj in da mu je vrlo žal, ker ne more ostati dalj časa.

Danes je odletel proti Bogotu, glavnemu mestu republike.

LINDBERGH V CARTAGENI

Letalec je dospel v južno-ameriško mesto včeraj popoldne ob dveh, po 400 milj dolgem poletu iz Colona. — Pravi, da ni bil še nikjer tako prisprejet. — Polet proti Bogotu.

AFGANISTANSKI EMIR V PARIZU

Predsednik republike se je peljal z emirjem dve milji daleč skozi vojaški špalir. — Mesto je ovito v zastave.

PARIZ, Francija, 26. januarja. Emir Amanulah, skrajno moderni vladar Afganistana, se mudi danes s svojo družino kot gost v Parizu.

Ta kralj, ki je skoraj podoben Španskemu Alfonzu, pa se ne müdri takoj le za oficijelne sprejeme. Prišel je semkaj po bančnih opravkih, nakupiti hoče številne stvari za svojo armado, izobraziti sebo ter vršiti propagando za svojo deželo. Emir Amanulah je najbolj neodvisni in pretkani azijski monarh, in tega potovanja ni vpriljil edinole v namenu, da pomaga svoji vladni pri sklepjanju odbor.

Glasi se, da hoče postati kralj celega mohamedanskega sveta, prevzeti mesto turških sultanov ter voditi vso mohamedansko Azijo. To potovanje po evropskih dvorih je baje le uvod k temu skrajno važnemu koraku. Iz Pariza bo odšel v London, Belgijo, Nemčijo ter konečno v Rusijo. On nima nikakih sovražnikov in nikakih prijateljev ter ne dela nobene razlike med deželami. Pravi, da lahko nauči iz vsake dežele ter črpa dobitki iz vsake.

Pariz je francoska vladata sta priredila včeraj prvovrstni kraljevi sprejem.

Predsednik Doumergue in vse kabinet sta sprejela kralja in družino na majhni železniški postaji v Bois de Boulogne, ki je rezerviran za državne vstopne v mesto. Predsednik Doumergue je povedel gosta skozi Elizejsko poljo v Quai d'Orsay, kjer je bila kraljevska skupina nastanjena v sijajnem stanovanju, rezerviranem za obiskovalce kraljev in predsednikov.

Vojstvo je delalo špalir ob dve milji dolgi poti, po kateri se je pomikal spreved, in zaporedne vojaške godbe so si na vse mogoče načine prizadale, da igrajo afghanistsko narodno himno. Pariz je razobesil nebroj svojih zastav, a le oficijelno poslopja so nosila na hitro skrapne afganistske zastave, na katerih je voditi močajo, dve krivi sablji ter vzhajajoče solnce na črno-ebelem ozadju.

Tekom popoldneva so priredili vladarju banket v hotelu de Ville in zvečer je imel predsednik Doumergue diplomatičen sprejem v Elizejski palači.

S panameriške konference.

HAVANA, Cuba, 27. januarja. Tu zborujoča panameriška konferenca se je pričela danes s predlogom Združenih držav, ki se tiše radicijalne ameriške politike glede političnih beguncov iz vseh delov jugo-ameriških držav.

Seznam.

GLAS NARODA

(SLOVENIC DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saker, president. Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and address of above officers
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"G L A S N A R O D A "
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado	\$6.00 Za pol leta \$3.50
Za pol leta	\$3.00 Za enosemstvo za celo leto \$7.00
Za četr leta	\$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" inhaaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembu kraja naročnikov, prosto, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

PRISELJEVANJE

V poslanski zbornici je poseben odbor, kateremu je poverjena naloga rešiti zapleteno vprašanje glede priseljevanja.

V tem odgovoru so gospodje, ki imajo precej nazadnjake nazore, med njimi tudi Johnson, ki je znan kot največji nasprotnik priseljevanja.

Pred kratkim je sprejel ta odbor predlog, ki določa, naj bo vsak nedržavljan, ki krši prohibicijo postavo ali trguje z omammimi sredstvi, deportiran.

Ce bo ta predlog sprejet v obeh zbornicah in ce ga bo Coolidge potrdil, — o čemur ni nobenega dvoma — ne bo treba vbodoče dokazati, da je človek, obsojen v deportacijo, moralna propalica. Zadostovalo bo, da bo nedržavljan prekršil določbe osemnajstega amendmenta. Najprej ga bodo zaprli in mu naložili denarno kazensko, nazadnje ga bodo pa deportirali.

Predlog se seveda v prvi vrsti obrača proti kršilem suhaške postave.

Modrijani v kongresu so končno vseeno prišli do prečiščanja, da je ta postava neizvedljiva. S pretnjo deportacije hočejo doseči, da se ji bodo ljudje malo bolj pokorili.

Po njihovem mnenju bo strah pred deportacijo, strah pred izgubo eksistence ukrotil ljudi, ki ga radi sempatam včasi popijejo kak kozarček.

Po njihovem mnenju sestoji namreč večina butlegarjev, munšajnarjev in ostalih kršilcev prohibicije v prvi vrsti iz inozemcev.

Toda v tem oziru se gospodje jako motijo. Četudi je med priseljeni sempatam kaj kupčevalcev z žganjem in vinom, je pribita resnica, da so vsi veliki butlegarji "dobri" Amerikanci, tukaj rojeni trgovci, odvetniki in "gentlemeni brez stalnega poklica".

Teh ljudi bi se ne tikala nobena deportacijska odredba, ker jih sploh ni mogoče deportirati.

Brez dvoma bi pa faka odredba otvorila nov vir grafata za policijo in priseljeniške uradnike. Ubogi priseljene bi plačeval in plačeval, dokler bi mogel, ko bi mu pa enkrat denarja zmanjkalo, bi ga poslali tja, odkoder je prišel.

Nova določba bi tudi ojačila moč in vpliv policije ter uvedla še večji birokratizem v razne državne urade.

Vsled tega je želja naprednega dela ameriškega naroda, da sramotna Johnsonova predloga propade.

VIŠNJEVA KRI

Ameriški demokratizem včasi zaide na stranpot. Pojavijo se slučaji, ki so v posebno čast največji demokraciji na svetu. To so seveda le posameznosti, pa so kljub temu zanimive.

Ko se je mudil pred leti angleški prestolonaslednik v New Yorku, sta dve dami iz najvišje družbe podkupili dve manikirki, se preoblekl v belo obleko ter sta par dni zaporedoma čistili nohte njegovemu veličanstvu.

Včeraj se je v New Yorku poročila neka sedemindvajset let starata vdova z nekim francoskim plemičem.

Neki newyorški list je ob tej priliki na ta način z delimi črkami izrazil svoj demokratizem:

"Danes se bo ta vdova poročila z grofom Pavlom Vallombrosom, bratom Njegove Milosti, vojvodo Louisom de Vallombrosom. Brata sta sinova velikega markiza de Mores. Tako se bo kraljevska kri, najbolj kraljevska, kar je je v Franciji, združila s potomko priprustega Newyorčana."

In ce se nekoga dne posreči grofu Vallombrosi, kar se mu bo brez dvoma posrečilo, polastiti se vojvodskoga naslova brata, bo postala ta lepa Newyorčanka — vojvoda Vallombrosa..."

Ej, kraljem in cesarjem se še ni bati za svoj obstanek, dokler imajo celo med ameriškim časopisjem tako unetno-jriste.

Dopisi.

Selo-Moste pri Ljubljani.

Minni je Božič, minilo je Novo leto. Prvega smo praznovali v božjem strahu z običajno polnočnico in poticanji, druga pa že bolj v razigranem razpoloženju. Posebno na Silvestrov večer je bilo precej življeno. Društva, katerih je v Ljubljani 671, so imela svoje velice in tudi v privatnih hišah so si priedile družine svojo domačo zabavo. Vlivali eje svine in kar se ti vlije v ponvi, se ti bo izpolnilo v novem letu. Kakorkoli se zabavo. Vlival se je svine in kar koli se ti prigodi, vse to se bo ponavljalo skozi letošnje prestopno leto. Tiste devojke pa, pri katerih je kazalo že na dvanajst, in katero so šle na Silvestrovo lepo spati, ne da bi pozabile pod površ položiti moške hlače, dobijo gotovo letos ženina.

Silvestrovo preživel sem pri pescem dnu Moste. Ko je udarila ura dvanajst, zmisil sem se na svoje drage v Ridgewoodu, na svoje znanice in prijatelje ter vsem, tudi tistim, ki me ne marajo, v duhu voščil srečno novo leto. Ker je imelo povesko društvo Slovan ravno na ta večer svoje veselje, sem mu tudi v duhu željal najboljši uspeh in se spominjal tistih veselih uric, katere sem v pevskih krogih preživel, posebno izletov v Forest City, Pa., v Cleveland, O. in v Little Falls, N. Y., kjer smo bili od rojakov tako prisrčno sprejeti in pogoščeni.

Ker imate prohibicijo, ne smete mislit, da Vas hočem dražiti, aponem, koliko se je v Ljubljani zadnje leto popilo. Konzum alkoholnih piča je sicer pretečeno leto znatno padel, a popilo se je vkljub temu v Ljubljani.

Malo depisov je v našem listu iz Canade, zato naj bo eden tudi iz naše okolice. Tukaj se nahaja sedan premogorovov trdrega premoga, kateri obratujejo večinoma le v zimskem času. Do sedaj se je delalo zmeraj stalno, kako bo za naprej, je pa vprašanje zime, katera precej hudo pritska. Danes se veliko govori in piše o prohibiciji. Tudi mi Slovenec, kar nas je tukaj strogo izvršujemo naredbe prohibicije, napram vodi namreč, katero smo vsi največji sovražniki.

Pozdrav naročnikom in ostalim rojakom Slovencem širom Združenih držav.

Joseph Putelj.

Wayne, Canada, Alta.

Malo depisov je v našem listu iz Canade, zato naj bo eden tudi iz naše okolice. Tukaj se nahaja sedan premogorovov trdrega premoga, kateri obratujejo večinoma le v zimskem času. Do sedaj se je delalo zmeraj stalno, kako bo za naprej, je pa vprašanje zime, katera precej hudo pritska. Danes se veliko govori in piše o prohibiciji. Tudi mi Slovenec, kar nas je tukaj strogo izvršujemo naredbe prohibicije, napram vodi namreč, katero smo vsi največji sovražniki.

V Calgary se je dne 6. januarja poročil naš rojak Mr. Joe Gradišar z rojakino Miss Rozi Poje.

Mlademu paru, obilno sreč in uspeha v bodočnosti!

John Bayuk.

Štiriletni otrok obdolžil očeta umora.

PHILADELPHIA, Pa., 27. jan. Šele potem, ko so ga predstavili štiri leta staremu sinu Petru, je priznal včeraj 42 let stari pek. Fred Engelhardt, da je umoril svojo 36 let staro ženo Barbaro. Ženo so našli včeraj zjutraj zavajljeno v postelji.

Celih pet ur je vztrajal Engelhardt pri trditvi, da je neki vložile umoril njegovo ženo ter ukral osem dolarjev. Po nadaljnem zaslišanju se priveli noter sinček. Policeisti so se postavili krog očeta in sina.

— Peter, kdo je umoril mamo? — je vprašal oče.

— Ti si umoril mamo, — je baje odgovoril sinček.

— Kako sem jo umoril?

— Najprej si jo tolkel po glavi, jo nato davil ter konečno položil na posteljo.

Trenutek pozneje je vladal molk v sobi, in policist je odvedel dečka ven.

Engelhardt je nato priznal, da je umoril ženo, ker sta se prepričala.

Ojača kri in vitalne organe

Vašemite Nuga-Tone, ki imate slabovenito kri in oslabile organe. Več kot milijon moški in ženske si je opomoglo k boljšemu zdravju, vseživljanju tega čudovitega zdravstva. Nuga-Tone vodi ojača živca in poveča moč; odpravi pege na licu, kakor tudi vse ledvite in mehurne nedrovnosti. Povrne vam mirno in krepostno sploš, sploh iz vas naredi popolnoma novega človeka.

Agipirajte se "Glas Naroda", najboljši slovenski časopis v Ameriki.

Viljem praznoval 69. rojstni dan.

DOORN, Holandska, 27. jan. Črno-bela zastava, znak Hohenzollerneev, vilra danes z gradu v Doornu, ob priliki 69. rojstnega dne prejšnjega nemškega kajzera.

Radi smrtnega slučaja v društvi so bili za Kuratorij slepežni prinesinje Hermine, kajzarski župnik dr. Klinar, mestni jeve žene, so proslavili rojstni dan je bil včeraj Mr. Anton Mihelich, DOORN, Holandska, 27. jan.

DOORN, Holandska, 27. jan

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PIERRE VEBER:

NAŠ PODNAJEMNIK

— Čuj, mi pravi boljša polovica, — hišni gospodar nama je zopet povišal stanarino za 2000 frankov tako, da najmo stanovanje, ki je pred vojno stalo 2000 frankov, vela sedaj 7000 fr. Mislim, da bi lahko štirjevala sobo, katero sem si uredila kot budoar. Ali je ne bi dela v njej s pohištvo vred?

— Dala v njej? Komu pa?

— Kaki stari, mirni domi ali starejšem gospodu. Podnajemnik nema ne bo na poti, ker bi imel itak svoj poseben vhod s stopnic. Zato bi dobivala mesečno okoli 600 frankov in tem bi lahko vsaj menjal del najemnine poravnala.

— A budoir?

— E, se mu bom pač moralna odreči. Pod streho iniamo se eno posteljo, posteljino pa bi moral podnajemnik prinesi sseboj, odstopena mu bom omara z ogledalom,

divan od sestrične Hortenzije, nočno omarico, ki jo ima zdaj sluga, tisti stol, ki ga ne moreva trpeti in pa tisto mizo brez sloga. Na kamnju postavim uro, ki ne gre, na stene tiste krasne kopije, kakor "galeten pastir", "pierrot in pierretta", "raztreseni profesor" itd.

S hišnim gospodarjem sem že govorila, in on nima nič zoper to, ako vzameva podnajemnika. Kaj hočemo, življenje je težko! Pomisli samo na nove davke! Treba je izrabiti vsako priliko!

Hotel sem sicer ugovarjati, da bi raje gladowala, kamne tolka, delala kar si budi, samo da nama ne bo treba vzet kogarkoli z ulice na stanovanje. — Toda bil sem slab kot vedno. Žena mi je obeta, da bo ponudnike za naso sobo vse izprasala, in tako sem nasel sam v novine ta mali oglas:

Elegantno urejena soba s prostorom za toaleto v najboljšem stanu se odda takoj za 600 frankov mesečno. Pošaben vhod. Vprašajte....

Oglasilo se je 200 oseb: Rusov, najodlnejšega rodu, mladih Angležev, sameev, lepih tipkarje, dam brez stalnega zasluzka, neki argentinski plesalec, zamorec, celo en Kitajec, potem družina peterih glav, ki nam je hotela dajati 100 frankov več. Midya pa sva hotela, da stopiva v zvezzo samo z odličnim gospodom. Zato sva odklonila vse druge, kot razne učitelje, glasbenike, artiste, igralce, kronične boluške, slabotne starec in ljudi brez priporočil. Že sem upal, da ne dobiva podnajemnika po najnišem okusu.

Nekega dne pa mi reče žena — Naša sem ga! — Koga? — Ideal podnajemnika, gospoda Laribona, rentiera, dobro vzgojenega, kakih 45 let starega. Sprejel je vse pogone in plačal za šest mesecev naprej. Tu imam 3000 frankov.

Denar me ni spravil v dobro voljo.

— Ali nisi zadovoljen? me vpraša žena.

— Kaj pak, seveda sem. Že zavoljo tebe.

— Ah, gospod Laribon želi samo nekaj... tiče se to namreč tiste, da neobhodno potrebnega koticika. No, saj ima prav, tudi on je človek in se mora podvreči zahtevam narave. Sicer pa so njegova vrata ravno nasproti diskretnih vrat, pa nas ne bo motil. Sicer pa — denar sva že vzela, zdaj je že vse gotovo.

— Gospod Laribon se jutri zjutraj priseli. Ima tri kovčeve z obliko in pet kovčevog knjig. To je učenjak in povedel mi je, da piše "Zgodovino državnih finanč". In dogovorila sva se pismeno, da razen nedelj ne sprejemajo obiskov. Da bo plačeval služkinji za snažneje, sobe mesečno 60 frankov, da bo sam kupoval kurjav, da ne bo vodil k sebi prijatelje, da ne igra na klavir, in da ne bo čisto nic motil.

Zvečer se nam je prišel Laribon predstaviti: dolg kot prekija, nekoliko osivel, zelenkastih oči in pretiranih kretanj. Priznam, da se je izražal korektno, prej je bil v nekaki državni službi, pa jo je moral pustiti v sled slabih pljuč. Ljubil samoto in ne trpi šumnega življenja samev in zato je zmeraj hrepel po tistem stanovanju. Silil sem se, da bi bil ljubezniv, ali tega gospoda Laribona sem že takrat mrzil. Moja žena pa se je kar topila od postrežljivosti, ponudila mu je celo kozarček mojega dobrega likerja. Ob destih se je gospod Laribon nadzaduje oprostil in obljubil še moji ženi poslati evertja, češ, da je to navada v Tounaini, kjer je bil doma. To noč je še spal v hotelu in sem mu spravil celo skunjko. Ah, zakaj ga nisem zadavil!

— Zdaj mi je začela žena očitati nekorektno vedenje. — Sram me je, — reče, — k sreči je gospod popolnoma pijan. Pa mu vsaj predniki niso menda sodelovali v krizarskih vojnahn!

— K sreči se je naš gost tako vedel, kot niti opazil ni tvoje slave vzgoje! Prvikrat v dvanajstih letih me ta večer žena ni poljubila.

Gospod Laribon se je priseli k nam. Imel je monumentalne krovce in tako težke, da se je pokvaril lift, in moral sem ga dati popraviti. Gospod Laribon je imel svoj klijenč in mi od nas nicesar zahvalil, toda ves dan je lomastil po sobi in v velikem ropotom premikal pohištvo. Šele zvečer je odšel, da nekje večerja. Na najini dunši je ležale breme navzočnosti tujega bitja, komaj sva si upala govoriti. Žena je dejala: — teh tritoči frankov nesem jutri v davkarijo. Za koga sem se torej žrtvoval? Za davkarijo! Stopile so mi solze v oči....

Šla sva spat. Prvo spanje je najboljši, ker sveži človeka. Ne nadoma me zlubi žena: — Georges! — Kaj je? — zakličen:

— Ali ti je slabo? — Ne, ne dragi... zdi se mi, da se hisa podira. Malo poslušaj! — Poberiva vse najine dragocenosti pa zbehiva!

Zamolkel grom se je zasišal kot pred potresom. Skočila iz postelje, grmenje je vse hujše in odmeva strahovito v praznem prostoru. — Toda to je le naš podnajemnik, ki smreči najprej z dolgem rrrrr potem nalki hropenu brzovlaka v tunelu, potem kot glasovi nekoga, ki ga davajo, pa zopet grmenje.

Zjutraj sem vzel baš novine v roke, ko prihiti žena v sobo: — Georges! Ali ti nisen prepovedala zjutraj kaditi!

— Saj ne kadim! — Kdo pa kadi. Ali ti ne smrdi?

In zares, vsa hiša je polna dima, kot iz stare pipe in to se kadi po vrat podnajemnikov in skoz ključavnice. D'im najnavadnejšega tobaka. In ravno meni se je to laurolo zgoditi, ki kadim najboljši egipčanski tobak.

— Georges, tega ne morem prenati. Umla bom! — Ne morem pomagati. Gospod Laribon sme v svoji sobi kaditi, pa če se vse zodusimo.

— Ah, gospod Laribon želi samo nekaj... tiče se to namreč tiste, da neobhodno potrebnega koticika. No, saj ima prav, tudi on je človek in se mora podvreči zahtevam narave. Sicer pa so njegova vrata ravno nasproti diskretnih vrat, pa nas ne bo motil. Sicer pa — denar sva že vzela, zdaj je že vse gotovo.

— Gospod Laribon se jutri zjutraj priseli. Ima tri kovčeve z obliko in pet kovčevog knjig. To je učenjak in povedel mi je, da piše "Zgodovino državnih finanč". In dogovorila sva se pismeno, da razen nedelj ne sprejemajo obiskov.

— Gospod, rotim vas, vrzite me ven!

— Gospod Georges, ako bi mi to rekli pred pol leta, bi vam dal edzikodinno, zdaj pa imate podnajemnika, ki mu ne morem odpovedati.

— Toda jaz zahtevam svojo odpoved, vrzite me ven!

— Ni mogoče, vaš podnajemnik je zapreka. Po ugovoru ste že štiri leta moj najemnik, in za ta čas niso se razmireno spremeno, ne more boste tudi plačati. Se nekaj! Ker sta vrnova nazaj na Francosko.

Začela je polamoga delati samo zanj. Moja žena se je tegu naveličala. "Spodila jo bom!" — Ne, tega ne bo štir storila! Ako tudi najde drugo, bo čez 14 dni ista pesem."

Podnajemnik, ki je bil dozdaj vsaj zdrav, je obolel. Neko noč zaslišava klicanje. — Mogoče je bolan? Poslušaj malo pri vrath! In zares, gospod Laribon se je jezno pogovarjal sam s seboj! — Ne šalite se, gospoda, z reakeijo! Vi pravite, da sem jaz pijan?

— Jaz! Ah! Še enkrat me udarjam bandja! Jaz, Laribon, vas že načim! Moja roka je dolga, aka le pomigam, pa vas uničim! Vse!

Na to zopet, kot da je nekdo padel na tla... neartikulirani vzidili, in nazadnje strahovito smrčanje, se hujše kot navadno.

Ko sem drugo jutro šel od doma, me ustavi vratar: — Gospod, ali veste, kaj se je snoči zgodoval?

Vaš podnajemnik je prisel domov, ne zamerite, popolnoma pijan. Letoš leta za kar mogoče velik razvoj uopolovarske organizacije.

Mladino se mora krepko pritisniti

k fašizmu, ko zapusti šolo ter si je zelo medla, kakor piše tržaško

gradni pot v življenje. Začrtano fašistično glasilo. Nikamor ne imajo fizično, kulturno vzgojo, reje naprej, ker ni lir. Hoteli so si

sport in godba bosta igrala veliko postaviti malo televadlovino pa niso

vlogo, turizem, gledališke predstave uspeli. Nobena športna vrsta se ne

čitalnice, tako da se zajame more razviti. Reka propada, dela

mladega človeka z vseh strani in ni, zasluzka ni in mladina, ki bi

ne more nikamor utriči pred faši

prihajala za šport v poštev, se seli

stičnimi zankami. Za tako široko v druga mesta s trebuhom za kruhom.

Drugi dan okrog tretje ure po poldne zaslišimo strašne glasove, da se je zopet vsa hiša razburila.

Naš podnajemnik je pihal v sakofon. Opozoril sem ga na red, a on mi je odgovoril: — Dragi gospod, prečitate našo pogodbino: — na klavir ne snem igrati, ni pa

prepodavano igrati sakofon, ki ga

najdete v najboljši džezbandui.

Nima pomena, da bi mi pretili s kaznijo, ker ne delam nič kaznivega. Se priporočam!

Ladjevne v Trstu in Tržiču

so pretaklo leto dobro deloval.

Dogradile so 15 brodov s težino

72,000 ton. V ladjevnicah je za-

poslenih okoli 13,000 delaveev. Ka-

ko bo v bodoče, se ne ve.

Zadnje čase je bilo odrušenih

mnogo delaveev. Novih velikih na-

ročil ni in stare italijanske ladje-

delne se trudijo z vso silo, da bi

odvzeli delo Trstu in Tržiču.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

zadružili in zadržali.

Naši delaveev pa so vse vse

Grajska Gospodica

ROMAN.
Za Glas Naroda priredil G. P.

51

(Nadaljevanje.)

In notri so govorili naprej. Mehki glas tete Johane je tolažil o čudevitih potih božje previdnosti in strie Vilibald se je vrnil k smrti Hardvika in odpotovanja Vulta.

Prijatelja hočeta ostati! Nečak naj pride ket ljub gost na Niedek, — na jesen, ko se bo vrnil Vilibald zopet za kratki čas tjakaj in dočim je mladi grof, poln prirsene hvaljenosti obljubil, da bo sledil povabilu, so se odprala vrat v prihramlu, je noter Franeka.

— Vulf-Ditrih! Hvala Bogu, da te najdem tukaj, kajti celo kopaliče sem že obletela, ko sem te iskala. Ali si se sedaj razkril strasem? Da, vidim po vaših obrazih, da je bil že sklenjen mir! Ah, kaže sem srečna, Vulf, kako srečna!

Pija je zrla, smrtnobleda, v ogledalo, ki je viselo na nasprotni steni vrat ter kazalo celi prizor.

Zrl ji je skoro nežno v oči, kljub otožni resnosti, ki je senčila njegov obraz.

— In komu se moram zahvaliti za ta blagoslovilepni mir? Tebi, Franeka, izključno le tebi!

Dva in dvajseto poglavje.

Pol ure pozneje je nekdo potkal na vrata Pijine sobe.

— Ali smem vstopiti? Odprí vendar vrata!

— Pusti me, prosim te, nekaj časa v miru, — je odgovoril po zopetnem trkanju neki hripav glas. — Vsa sem premočena od dežja ter se preoblačim.

— Dobro, prideš pozneje. Kaj ne, da se boš požurila?

— Da, Franeka, požurila se bom.

Postalo je zopet tiko krog mlade deklice in le kapljice dežja so udarjale enolično proti šipam in veter je tulil kot pritajene tožbe. Sempatam je zazvenelo skozi meglo buhanje ladijske piščalke.

Potekla je ena ura.

Tedaj je zopet nekdo potkal, energično in zelo glasno.

— Ali si sedaj že konečno gotov? Strašno se dolgočasimo pri tem nesramnem vremenu. Razventega pa ti moram povedati številne zelo važne stvari.

Tedaj pa je zaropotal kluč in gospodična Nerdlingen je odprila. Takoj pa se stopila nazaj ter sedla na stol v najbolj temnem kotu sobe. Ker je pri tem obračala oknu hrbet je ostal njen obraz zasečen. Vzela je v roke neko majhno vezenje ter pričela mehanično vleči na tudi skozi belo, svileno blago.

Francka je vstopila bučno in oblastno kot ponavadi, sedla na gugalni stol ter iztegnila nogi predse. Čeprav si je na vse mogoče prisadevala, da izgleda zelo brezbrizna, so viseli njeni pogledi skrajno indiskretno na napol vstran obrnjene obrazu sestrične.

— Hvala Bogu, da konečno lahko govorim s teboj! — je pričela Francka ter zdihnila. — Celo jutro si se zarila semkaj v svoj brlog ter niti ne slutiš, kakšen kos svetovne zgodovine se je medtem odigral spodaj v salonu! Poglej vendar sem, kajti sicer se bom razpočila! Take novice!

— Novice? Tukaj v Assmanshaussen! — je rekla Pija s trudnim glasom, ne da bi dvignila glavo, a vendar se je tresla roka, ki je vodila iglo.

Ostrim očem mlade deklice ni to ušlo, a vendar je ostala popolnoma brezbrizna.

— Ali veš, da je Helmut odpotoval?

Pija je hotela izstitti besedo presenečenja, a Francka se je pričela močnejše gugati ter se pritajeno nasmejnila.

— No, diskrecija je častna stvar! Da se je nekaj pripetilo med vama, sem zapazila takoj in da se ni niti poslovil, mi je stvar še bolj potrdilo. Malo prepričati se morajo pač ljudje! To delam tudi jaz, a v par urah je vse zopet pozabljeno in nato sem vedno zelo vesela, da nisem predmeta svojega sovraštva uničila!

Nobenega odgovora.

Francka si je segla z razprostrtnimi prsti skozi lase ter se poredno nasmejnila.

— Brez dvoma je ubogi vrag razkril svojo identičnost pred Miss Lilian in mesto da bi očarljiva Amerikanka omahnila na kolena, ga je pričela zmerjati, polna ogorčenja, Si ga torej pošteno očekala.

Pija je napravila nestrano krenjno z ramama in njeni ustnici sta se tresli kot in telesni bolesti.

— Ali veš, kdo je gozdarski asesor Helmut?

— Da.

— Moj bratanec, Vulf-Ditrih.

Francka je skočila živahno na nogi ter pričela opletati z roka ma po zraku.

— Zdi se mi, da si strašno jezna nanj, a jaz ti zagotavljam, da je kljub vsemu sijajen človek in ne morem ti niti povedati, kako zelo sem vesela tega navega sorodnika. — Izprva sem se bala, da bo postal moj oči surov, a hvala Bogu, vse se je iztekel v najlepši harmoniji. Objela sta se ter sklenila trajno prijateljstvo, — a proti koncu, no, drugače bi bilo pač težko pričakovati od mojega očeta...

— No, kaj se je zgodilo proti koncu?

— No, moj oči mu je rekel naravnost v obraz, da je Vulf zelo ediljen in ljubezljiv človek, da pa še vedno na smrt sovraži njegova očeta — in še več takih stvari. Vulf pa je govoril naravnost izvirnost. Rekel je, da bo skušal z dvojno ljubezljivo in zvestobo popraviti vse, kar so njegovi zagrešili nad mojim očetom in nato je prebil, naj se ne srdimo na njegovega brata, kojega nenadna smrt ga je otopala vse prilike, da se tudi on spriajazi z mami.

— Handvik — je res mriv?

Pija je položila svojo tenko roko preko oči.

— Kako se je zgodilo to strašno?

Francka je primaknil svoj stol tik poleg mlade deklice, položila svojo roko nežno krog nje ter pričela pripovedovati o brzjavki. Peršerni ton, katerega je preje hlinila, se je umaknil naenkrat globoki resnosti.

V mučnem pričakovainju so viseli njeni pogledi na izpremenjen obraz Pije. Tesneje in tesneje je pritisnila vitko postavo k sebi in ko so se zopet vsule solze preko lic Pije, je zatrla v sebi divjo bolest, spustila roko ter skočila pokonci.

— Jaz moram igrati bilard s papatom. Ali greš z menoj? — je vprašala neposredno.

Pija je molča zmajala z glavo, ker ni mogla govoriti.

Francka je zrla na njo navzdol ter jo nato krčevito prijela za roke.

(Dalej prihodnjič.)

SLAVNI NEMŠKI TEKAC

UNDERWOOD & UNDERWOOD, N.Y.

Otto Peltzer je dospel v Ameriko ter se pripravlja na odločilno tekmo.

Prijatelja hočeta ostati! Nečak naj pride ket ljub gost na Niedek, — na jesen, ko se bo vrnil Vilibald zopet za kratki čas tjakaj in dočim je mladi grof, poln prirsene hvaljenosti obljubil, da bo sledil povabilu, so se odprala vrat v prihramlu, je noter Franeka.

— Vulf-Ditrih! Hvala Bogu, da te najdem tukaj, kajti celo kopaliče sem že obletela, ko sem te iskala. Ali si se sedaj razkril strasem? Da, vidim po vaših obrazih, da je bil že sklenjen mir! Ah, kaže sem srečna, Vulf, kako srečna!

Pija je zrla, smrtnobleda, v ogledalo, ki je viselo na nasprotni steni vrat ter kazalo celi prizor.

Zrl ji je skoro nežno v oči, kljub otožni resnosti, ki je senčila njegov obraz.

— In komu se moram zahvaliti za ta blagoslovilepni mir? Tebi, Franeka, izključno le tebi!

Dva in dvajseto poglavje.

Pol ure pozneje je nekdo potkal na vrata Pijine sobe.

— Ali smem vstopiti? Odprí vendar vrata!

— Pusti me, prosim te, nekaj časa v miru, — je odgovoril po zopetnem trkanju neki hripav glas. — Vsa sem premočena od dežja ter se preoblačim.

— Dobro, prideš pozneje. Kaj ne, da se boš požurila?

— Da, Franeka, požurila se bom.

Postalo je zopet tiko krog mlade deklice in le kapljice dežja so udarjale enolično proti šipam in veter je tulil kot pritajene tožbe. Sempatam je zazvenelo skozi meglo buhanje ladijske piščalke.

Potekla je ena ura.

Tedaj je zopet nekdo potkal, energično in zelo glasno.

— Ali si sedaj že konečno gotov? Strašno se dolgočasimo pri tem nesramnem vremenu. Razventega pa ti moram povedati številne zelo važne stvari.

Tedaj pa je zaropotal kluč in gospodična Nerdlingen je odprila. Takoj pa se stopila nazaj ter sedla na stol v najbolj temnem kotu sobe. Ker je pri tem obračala oknu hrbet je ostal njen obraz zasečen. Vzela je v roke neko majhno vezenje ter pričela mehanično vleči na tudi skozi belo, svileno blago.

Francka je vstopila bučno in oblastno kot ponavadi, sedla na gugalni stol ter iztegnila nogi predse. Čeprav si je na vse mogoče prisadevala, da izgleda zelo brezbrizna, so viseli njeni pogledi skrajno indiskretno na napol vstran obrnjene obrazu sestrične.

— Hvala Bogu, da konečno lahko govorim s teboj! — je pričela Francka ter zdihnila. — Celo jutro si se zarila semkaj v svoj brlog ter niti ne slutiš, kakšen kos svetovne zgodovine se je medtem odigral spodaj v salonu! Poglej vendar sem, kajti sicer se bom razpočila!

— Novice? Tukaj v Assmanshaussen! — je rekla Pija s trudnim glasom, ne da bi dvignila glavo, a vendar se je tresla roka, ki je vodila iglo.

Ostrim očem mlade deklice ni to ušlo, a vendar je ostala popolnoma brezbrizna.

— Ali veš, da je Helmut odpotoval?

Pija je hotela izstitti besedo presenečenja, a Francka se je pričela močnejše gugati ter se pritajeno nasmejnila.

— No, diskrecija je častna stvar! Da se je nekaj pripetilo med vama, sem zapazila takoj in da se ni niti poslovil, mi je stvar še bolj potrdilo. Malo prepričati se morajo pač ljudje! To delam tudi jaz, a v par urah je vse zopet pozabljeno in nato sem vedno zelo vesela, da nisem predmeta svojega sovraštva uničila!

Nobenega odgovora.

Francka si je segla z razprostrtnimi prsti skozi lase ter se poredno nasmejnila.

— Brez dvoma je ubogi vrag razkril svojo identičnost pred Miss Lilian in mesto da bi očarljiva Amerikanka omahnila na kolena, ga je pričela zmerjati, polna ogorčenja, Si ga torej pošteno očekala.

Pija je napravila nestrano krenjno z ramama in njeni ustnici sta se tresli kot in telesni bolesti.

— Ali veš, kdo je gozdarski asesor Helmut?

— Da.

— Moj bratanec, Vulf-Ditrih.

Francka je skočila živahno na nogi ter pričela opletati z roka ma po zraku.

— Zdi se mi, da si strašno jezna nanj, a jaz ti zagotavljam, da je kljub vsemu sijajen človek in ne morem ti niti povedati, kako zelo sem vesela tega navega sorodnika. — Izprva sem se bala, da bo postal moj oči surov, a hvala Bogu, vse se je iztekel v najlepši harmoniji. Objela sta se ter sklenila trajno prijateljstvo, — a proti koncu, no, drugače bi bilo pač težko pričakovati od mojega očeta...

— No, kaj se je zgodilo proti koncu?

— No, moj oči mu je rekel naravnost v obraz, da je Vulf zelo ediljen in ljubezljiv človek, da pa še vedno na smrt sovraži njegova očeta — in še več takih stvari. Vulf pa je govoril naravnost izvirnost. Rekel je, da bo skušal z dvojno ljubezljivo in zvestobo popraviti vse, kar so njegovi zagrešili nad mojim očetom in nato je prebil, naj se ne srdimo na njegovega brata, kojega nenadna smrt ga je otopala vse prilike, da se tudi on spriajazi z mami.

— Handvik — je res mriv?

Pija je položila svojo tenko roko preko oči.

— Kako se je zgodilo to strašno?

Francka je primaknil svoj stol tik poleg mlade deklice, položila svojo roko nežno krog nje ter pričela pripovedovati o brzjavki. Peršerni ton, katerega je preje hlinila, se je umaknil naenkrat globoki resnosti.

V mučnem pričakovainju so viseli njeni pogledi na izpremenjen obraz Pije. Tesneje in tesneje je pritisnila vitko postavo k sebi in ko so se zopet vsule solze preko lic Pije, je zatrla v sebi divjo bolest, spustila roko ter skočila pokonci.

— Jaz moram igrati bilard s papatom. Ali greš z menoj? — je vprašala neposredno.

Pija je molča zmajala z glavo, ker ni mogla govoriti.

Francka je zrla na njo navzdol ter jo nato krčevito prijela za roke.

(Dalej prihodnjič.)

Koliko odvetnikov je v Sloveniji?

Odvetniška zbornica v Ljubljani objavlja v smislu odvetniškega reda imena in uradne sedeže odvetnikov v Sloveniji. Vse odvetnikov v Sloveniji je bilo konec leta 255 in sicer v Trstu v Ljubljani 70, v Mariboru 38, v Ptaju 10, v Celju 17, v Murski Soboti 9, v Kranju 5, v Novem mestu 7, v Brežicah, Dolnji Lendavi, v Kamniku, v Kočevju, Konjicah, Lašči, v Radovljici, Ljutomeru in Slovenski Bistrici po 3, v Gorjanci Radgoni, Krškem, pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah, v Litiji, Ormožu, Slovenjgradcu in v Šmarju pri Jelšah po 2, v Cerknici, Črnomlju,